

תת"ע 9238/04/17 - מדינת ישראל נגד שני גורן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9238-04-17 מדינת ישראל נ' גורן (קורצגורן) שני

לפני
המאשימה:
נגד
כבוד השופט דן סעדון
מדינת ישראל

הנאשמת:
שני גורן
ע"י ב"כ עו"ד יעל פלג ואביטל טבצ'ניק

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבות הנאשמת לדיון.

1. לנאשמת נרשם דוח שעניינו נהיגה במהירות העולה על המותר. ההזמנה לדיון נשלחה לכתובת ברחוב מלצ'ט ת"א וחזרה בציון "לא נדרש" שעל פיו נשפטה הנאשמת בהיעדרה.
2. בבקשה טוענת הנאשמת באמצעות באות כוחה כי הנאשמת ביצעה מספר מעברי דירה ובעקבות זאת לא קיבלה מספר דברי דואר. לטענת הנאשמת ידעה המאשימה לכל המאוחר בחודש ינואר 2017 כי היא אינה מתגוררת במען אליו דוורה ההזמנה וזאת בעקבות פניית המרכז לגביית קנסות לנאשמת. לטענת הנאשמת במקרה זה לא היה כל סירוב מצידה לקבל את ההזמנה אלא שדבר הדואר לא נדרש פשוט משום שהנאשמת לא ידעה על דיוורו אליה עקב שינוי מען. אשר לסיכויי ההגנה רומזת הנאשמת בטיעונה לאפשרות לטעון להתיישנות הדוח עקב חלוף למעלה מ- 4 חודשים ממועד העבירה ועד למשלוח ההזמנה.
3. בבקשה נוספת שהוגשה מטעם הנאשמת על ידי עו"ד טבצ'ניק הוסיפה הנאשמת כי בגזר הדין הופעלה הוראת סעיף 37 לפקודת התעבורה כאשר הפעלת ההוראה התבססה על כך שהנאשמת נשפטה גם לפני כב' השופט נהרי. ברם, מדגישה ב"כ הנאשמת, כב' השופט נהרי ביטל את הכרעת הדין בתיק שלפניו ועל כן לא הייתה הצדקה להפעלת סעיף 37 בנסיבות העניין. ואחרון, נטען כי במועד העבירה לא הנאשמת היא שנהגה אלא אחותה.
4. התביעה לא טרחה להגיב לבקשה הגם שהונחה לעשות כן.

5. לאחר שנתתי דעתי לטענות החלטתי לבטל את פסק הדין. לצורך מסקנה זו אינו רואה הכרח לדון בכל טענה וטענה שהעלתה הנאשמת בבקשה. די לי בכך שהוכח לכאורה ולהנחת דעתי כי במועד העבירה נהגה אחותה של הנאשמת - ולא הנאשמת עצמה - ברכב. הותרת פסק הדין בעינו בנסיבות כאלה וודאי עולה כדי גרימת עיוות דין כלפי הנאשמת ודי בכך כדי לבטל את פסק הדין. בשולי הדברים אתייחס לטענת ההתיישנות הנרמזת בבקשה: סעיף 225א לחוק סדר הדין הפלילי קובע בעניין זה הסדר לפיו **"הוכיח בעל הרכב כי לא חלה עליו אחריות פלילית לעבירה לפי סעיף 27ב לפקודת התעבורה, ניתן להגיש כתב אישום או להמציא הזמנה או הודעת תשלום קנס אם לא עברה שנה מיום ביצוע העבירה או אם לא חלפו שלושה חודשים מהמועד שבו הוכיח בעל הרכב כי לא חלה עליו אחריות כאמור, לפי המאוחר, ובלבד שלא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה"**. (הדגשה אינה במקור).

6. כאמור, די בכך שהוכח לכאורה כי אי ביטול פסק הדין יגרום לעיוות דין לנאשמת כדי לבטל את פסק הדין וכך אני מורה. אני קובע את התיק להקראה ליום 27.9.17 שעה 08.30. לדיון שנקבע תדאג הנאשמת לגרום להתייצבות הנהגת בפועל בעת העבירה לצורך הסבת כתב האישום.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ז, 27 יולי 2017, בהעדר הצדדים.